

Dosarul nr. 3ra-1257/22
2-19071383-01-3ra-14122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Chisilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

1 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând cererea depusă de Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga privind examinarea cauzei în ședință publică,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” și Alexandru Rusnac împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 1 noiembrie 2018, Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” și Alexandru Rusnac au depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoana terță Veronica Cibotari cu privire la anularea actului administrativ.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” și Alexandru Rusnac. S-a anulat decizia nr. 149 din 31 martie 2018 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Prin decizia din 14 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel depusă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, s-a casat hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie prin care cererea de chemare în judecată depusă de Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” și Alexandru Rusnac s-a respins ca neîntemeiată.

La 8 iulie 2022, Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga, au depus recurs nemotivat, care ulterior, la 17 noiembrie 2022, a fost completat cu motivare împotriva deciziei din 14 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Totodată, recurenții au solicitat în cererea de recurs examinarea cauzei în ședință publică.

Studiind cererea depusă de Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga cu privire la numirea ședinței publice la examinarea admisibilității recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 193 alin. (3) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează recursurile împotriva încheierilor și admisibilitatea cererilor de recurs în complete de 3 judecători, iar cererile de recurs – în complete de 5 judecători.

Conform art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În contextul normelor precitate, instanța de recurs relevă că chestiunea invitării participanților în proces poate fi impusă spre soluționare doar la etapa examinării recursului, or, asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora.

Cu alte cuvinte, doar completul din 5 judecători când examinează și soluționează recursul decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

De altfel, examinarea admisibilității recursului în lipsa participanților la proces, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare și dreptului de acces la justiție, în condițiile când participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor lor.

În această privință, CtEDO a statuat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO pentru proceduri în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective.

Atunci când a avut loc o ședință publică în prima instanță, lipsa unei astfel de ședințe poate fi justificată la faza căii de atac de caracteristicile speciale ale procedurilor în cauză, ținând cont de natura sistemului căilor de atac naționale, de scopul competențelor instanțelor ierarhic superioare și de modul în care interesele reclamantului au fost de fapt prezentate și apărute în fața instanței ierarhic superioare, îndeosebi în lumina naturii chestiunilor care urmează a fi hotărâte de către aceasta.

Conform jurisprudenței Curții, procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele art. 6 din CEDO, chiar dacă persoanei care a folosit calea de atac nu i s-a dat posibilitatea să prezinte personal probe în fața instanței de recurs.

Mai mult, chiar dacă instanța ierarhic superioară are competența deplină de a examina atât chestiuni de drept, cât și de fapt, art. 6 din CEDO nu garantează

întotdeauna un drept la o ședință publică sau, dacă o ședință are loc, un drept de a fi prezent personal (cauza Botten vs Norvegia din 19 februarie 1996).

Pentru motivele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată cererea depusă de Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga cu privire la numirea ședinței publice la examinarea admisibilității recursului.

În conformitate cu art. 230, art. 247 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea depusă de Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga cu privire la numirea ședinței publice la examinarea admisibilității recursului, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” și Alexandru Rusnac împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actului administrativ.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Aliona Miron

Nicolae Craiu

Dosarul nr. 3ra-1257/22
2-19071383-01-3ra-14122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Chisilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

1 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” și Alexandru Rusnac împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 14 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 1 noiembrie 2018, Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” și Alexandru Rusnac au depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoana terță Veronica Cibotari cu privire la anularea actului administrativ.

În argumentarea acțiunii reclamanții au invocat că, le-a devenit cunoscut faptul că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis, la 31 iulie 2018, decizia nr. 149, însă, până în prezent, la adresa ambilor reclamanți nu a parvenit nici o copie sau exemplar de pe decizia menționată.

Au menționat că, din cauza necomunicării în modul corespunzător a deciziei nr. 149 din 31 iulie 2018 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, reclamanții erau în imposibilitate obiectivă de a se expune asupra conținutului părții constatatoare și a celei rezolutive.

Nefiind de acord cu decizia nr. 149 din 31 iulie 2018 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, reclamanții au înaintat cerere prealabilă în temeiul art. 14 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 26 alin. (7) și art. 27 alin. (5) al Legii cu privire la protecția

datelor cu caracter personal nr.133 din 8 iulie 2011, solicitând revocarea/anularea actului administrativ.

Întru susținerea celor solicitate prin cererea prealabilă, a fost precizat că revocarea/anularea deciziei se impune în mod imperativ ca urmare a încălcării iremediabile a normelor procedurale aplicabile, necomunicarea actelor procedurale premergătoare emiterii deciziei abordate persoanei fizice și entității juridice vizate.

Reclamanții au mai invocat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a confundat persoana fizică vizată cu o entitate ipotetică inexistentă, a atribuit în mod abuziv a calității de operator de date cu caracter personal unei persoane fizice care nu corespunde criteriilor definite prin Lege și a confundat calitatea juridic materială de fondator cu cea de reprezentant legal al entității juridice vizate, însă neantrenate în procedură.

Au susținut că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal eronat a constatat că Alexandru Rusnac îi poate fi imputată încălcarea prevederilor Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011, deoarece acesta nu este operator al datelor cu caracter personal, nu este reprezentant legal al entității juridice vizate, nu este deținător al pretinsului/presupusului O.N.G. „caritate.md” și nu este persoană împuternicită de către pretinsul operator de date cu caracter personal.

Reclamanții au opinat că, în situația în care întrunirea oricăruia dintre temeiurile alternative, dar nu cumulative, invocate supra constituie dovadă și temei de anulare pe cale judiciară a actului administrativ contestat pe temeiurile stabilite la art. 26 alin. (1) lit. a) și c) al Legii contenciosului administrativ

De asemenea, a fost accentuat asupra caracterului eronat al consemnării în conținutul pct. 6 al părții dispozitive a deciziei nr. 149 din 31 iulie 2018 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, precum că aceasta poate fi contestată în ordinea contenciosului administrativ în termen de 30 de zile, deoarece conținutul Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011 nu stabilește excepția de la necesitatea depunerii unei cereri prealabile și/sau ordinea exercițiului procedural de contestare directă în instanța de judecată, urmând a fi aplicate corespunzător prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 în partea exercițiului căii prealabile și calculării termenelor adresării în instanța judecătorească potrivit prevederilor art. 14, art. 15, art. 16 și art. 17 din Legea nr. 793 din 10 februarie 2000.

Însă, în termenul stabilit de Lege și nici la data depunerii cererii de chemare în judecată, nu a parvenit nici un răspuns la cererea prealabilă, unicul remediu întru desființarea efectelor actului contestat fiind contestarea acestuia pe cale judiciară.

Reclamanții au solicitat anularea deciziei nr. 149 din 31 iulie 2018 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” și Alexandru Rusnac. S-a anulat decizia nr. 149 din 31 iulie 2018 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a stabilit că autoritatea pârâtă eronat a stabilit vinovăția reclamantului Alexandru Rusnac pentru încălcarea Legii privind

protecția datelor cu caracter personal, și în acest sens a considerat relevante argumentele reprezentantului reclamanților, expuse în acțiunea înaintată, privind confundarea de către autoritatea pârâtă a persoanei fizice cu entitatea juridică neantrenată în procedura administrativă, atribuirea calității de operator de date cu caracter personal unei persoane fizice, care nu corespunde criteriilor definite prin Legea privind protecția datelor cu caracter personal, confundarea calității juridice materiale de fondator cu cea de reprezentant legal al entității juridice.

Instanța de fond a respins ca neîntemeiat argumentul autorității pârâte precum că, prin decizia nr. 33 din 18 februarie 2019 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal au fost operate modificări privind separarea conceptului persoanei fizice (la caz cofondatorul Alexandru Rusnac) de persoana juridică Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”, fiind corectate și înlocuite sintagmele „cet. Alexandru Rusnac, cofondatorul ONG-ului”, cu cuvântul „ONG-ul”, fără a crea noi obligații sau a stinge pe cele consemnate. Deoarece, în procesul soluționării plângerii depuse de Veronica Cibotari, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a solicitat reclamantului Alexandru Rusnac, în calitate de cofondator al ONG-ului Caritate.md, în calitate de persoană fizică, prezentarea materialelor și informațiilor pe marginea plângerii depuse de Veronica Cibotari, or, nici Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” și nici directorul acesteia –Dumitru Beschieru, nu au avut calitatea de participanți la examinarea plângerilor depuse de către Veronica Cibotari.

Instanța de fond a constatat că din actul administrativ contestat nu este clar în baza căror prevederi din Legea privind protecția datelor cu caracter personal sau a legilor speciale relevante, autoritatea pârâtă a dispus substituirea cuvintelor, așa cum Legea menționată nu prevede așa posibilitate, iar autoritatea pârâtă, la adoptarea deciziei, urma să respecte drepturile tuturor persoanelor implicate în procedura administrativă cu respectarea dreptului la apărare și audierea acestora.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 25 noiembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus apelul nemotivat, iar la 15 februarie 2022, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a depus motivarea acestuia împotriva hotărârii din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel depusă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, s-a casat hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie prin care cererea de chemare în judecată depusă de Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” și Alexandru Rusnac s-a respins ca neîntemeiată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a reținut că, prin hotărârea din 3 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a fost recunoscută vinovată Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” de comiterea contravențiilor prevăzute la art. 74/1 alin. 1), alin. 2), alin. 4), art. 74/2 alin. 1) și art. 74/3 din Codul contravențional. A fost declarată vinovată Fundația de Caritate

„Sfântul Gheorghe” de comiterea contravenției prevăzută de art. 74/1 alin. 1) din Codul contravențional și în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 120 (una sută douăzeci) unități convenționale, echivalentul a 6000 (șase mii) lei MD fără privarea de a desfășura o anumită activitate. A fost declarată vinovată Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” de comiterea contravenției prevăzută de art. 74/1 alin. 2) din Codul contravențional și în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 120 (una sută douăzeci) unități convenționale, echivalentul a 6000 (șase mii) lei MD fără privarea de a desfășura o anumită activitate. A fost declarată vinovată Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” de comiterea contravenției prevăzută de art. 74/1 alin. 4) din Codul contravențional și în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 (una sută cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 7500 (șapte mii cinci sute) lei MD fără privarea de a desfășura o anumită activitate. A fost declarată vinovată Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” de comiterea contravenției prevăzută de art. 74/2 alin. 1) din Codul contravențional și în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 60 (șaizeci) unități convenționale, echivalentul a 3000 (trei mii) lei MD. A fost declarată vinovată Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” de comiterea contravenției prevăzută de art. 74/3 din Codul contravențional și în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 (două sute) unități convenționale, echivalentul a 10000 (zece mii) lei MD fără privarea de a desfășura o anumită activitate. În baza art. 44 alin. 2) Cod contravențional pentru concurs de contravenții i-a fost stabilit persoanei juridice Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” prin cumulul sancțiunilor aplicate pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 250 (două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 12500 (douăsprezece mii cinci sute) lei MD fără privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate.

Instanța de apel a stabilit că platforma www.caritate.md a plasat pe site-ul său date cu caracter personal cu privire la starea de sănătate a minorei xxxx xxxxxxxx, fără consimțământul reprezentantului legal, informația fiind de acces public. Iar prin postarea/publicarea în mediul on-line a acestor date cu caracter personal se creează apariția unor anumite riscuri, și anume: acces nelimitat a persoanelor la datele cu caracter personal (minori, membri de familie, rude), o durată nelimitată a stocării acestei informații, precum și imposibilitatea gestionării în viitor a acestor date care odată ce au fost postate public, inclusiv utilizarea de către terți în scopuri diverse, contrar prevederilor art. 4 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Curtea de Apel Chișinău a notat că datele cu caracter personal privind starea de sănătate a persoanei vizate sunt calificate drept sensibile în conformitate cu art. 6 din Convenția nr. 108 pentru protecția persoanelor referitor la prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal. La rândul lor, datele medicale sunt supuse unui regim de prelucrare a datelor mai strict decât în cazul datelor nesensibile. În atare circumstanțe, prelucrarea datelor cu caracter personal prin metoda publicării pe site-ul www.caritate.md a datelor cu privire la starea de sănătate a copilului minor xxxx xxxxx au avut loc contrar prevederilor art. 4, art. 5 alin 1) și 3), art. 6 alin. 1) ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

La 8 iulie 2022, Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga, au depus recurs nemotivat, care ulterior, la 17 noiembrie 2022, a fost completat cu motivare împotriva deciziei din 14 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, recurenții au invocat că decizia din 16 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău este emisă contrar circumstanțelor reale ale pricinii, concluziile sunt expuse cu încălcarea normelor de drept material, fiind incorect interpretate și aplicate normele materiale în coraport cu circumstanțele faptice ale pricinii.

Recurenții au susținut că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a respectat prevederile legale privind modul de soluționare a cererii prealabile și nu a anulat actul administrativ, dar a rectificat/ modificat acel act fiind emis unul nou, iar cel vechi care a fost contestat în instanța de judecată autoritatea pârâtă l-a declarat unilateral ca fiind un act administrativ care nu există în natură, ceea ce nu este admisibil.

În opinia recurenților, acțiunile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal sunt neîntemeiate, fiind stabilită prezența viciului deosebit de grav la adoptarea deciziei nr. 149 din 31 iulie 2018, care a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite și care nu poate fi înlăturat decât prin anularea actului, deoarece a fost confundată de către pârâtă persoana fizică cu entitatea juridică neantrenată în procedura administrativă, atribuirea calității de operator de date cu caracter personal unei persoane fizice, care nu corespunde criteriilor definite prin Legea privind protecția datelor cu caracter personal, confundarea calității juridice materiale de fondator cu cea de reprezentant legal al entității juridice.

Au mai menționat că autoritatea pârâtă eronat a stabilit vinovăția lui Alexandru Rusnac pentru încălcarea Legii privind protecția datelor cu caracter personal, și în acest sens sunt relevante argumentele reprezentantului reclamanților, expuse în acțiunea înaintată, privind confundarea de către autoritatea pârâtă a persoanei fizice cu entitatea juridică neantrenată în procedura administrativă, atribuirea calității de operator de date cu caracter personal unei persoane fizice, care nu corespunde criteriilor definite prin Legea privind protecția datelor cu caracter personal, confundarea calității juridice materiale de fondator cu cea de reprezentant legal al entității juridice. Astfel, reieșind din răspunsul din 20 iunie 2018 al Întreprinderii de Stat „Molddata”, potrivit datelor de care dispuneau la acel moment, registrant (deținător) al numelui de domen: „caritate.md”, era Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe” (f.d. 12 dosar administrativ), iar reieșind din extrasul din Registrul de Stat al Organizațiilor Necomerciale, directorul executiv al Fundației de Caritate „Sfântul Gheorghe”, era la data eliberării informației – 13 iulie 2016, Dumitru Beschieru (f.d. 9).

Recurenții au solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 14 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, emiterea unei noi decizii de menținere a hotărârii din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Complețul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat inclusiv în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecătii în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul derulării procedurii administrative, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

Or, în speță procedura administrativă a fost inițiată la 1 noiembrie 2018 și se referă la o activitate administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, aspect care determină, că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 iunie 2022, însă date privind notificarea dispozitivului deciziei lipsesc. Decizia motivată a fost notificată lui Alexandru Rusnac și reprezentantului acestuia, cât și a Fundației de Caritate „Sfântul Gheorghe”, avocatului Pavel Cotruța, la data de 26 octombrie 2022, fapt confirmat prin avizele poștale (f.d. 205,207).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Alexandru Rusnac și Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) s-au conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 14 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimaților Centrul Național pentru protecția Datelor cu Caracter Personal, Veronica Cebotari a fost expediată copia recursului depus de Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Până la examinarea admisibilității recursului, intimații Centrul Național pentru protecția Datelor cu Caracter Personal și Veronica Cebotari nu și-au valorificat drepturile sale procedurale și nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului depus de Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Fundația „Caritate.MD” (Fundația de Caritate „Sfântul Gheorghe”) și Alexandru Rusnac, reprezentați de avocatul Dmitri Chistruga, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Aliona Miron

Nicolae Craiu